

zwammen van boomen door bastkevers worden overgebracht. Op dit gebied staan ons waarschijnlijk nog belangrijke ontdekkingen en onderzoekingen te wachten.

VERKLARING DER PLATEN.

PLAAT IX.

- Fig. 1. Iepentakje met een *Scolytus*-kever, die bezig is, den typischen „Nachfrass” te veroorzaken. Ongeveer nat. gr.
 Fig. 2. Binnenkant van een stuk iepenbast, in het midden een poppenwieg van *Scolytus* met *Graphium*-coremien. Vergr.
 Fig. 3. Jonge iepentakken met pleksgewijzen „Nachfrass” op den bast op het laboratorium ontstaan. Iets verkleind.

PLAAT X.

- Fig. 4. Iepentak met ongeveer 2-jarig litteeken van den „Nachfrass” en duidelijke *Graphium*-infectie.
 Fig. 5 en 6. Twijgen met jonge scheuten, op het laboratorium door „Nachfrass” beschadigd.

DE OCULATIEMADE.

De oculatiemade (*Clinodiplosis* = *Thomasiniana oculiperda* RÜB) is de larve van een galmug, die door het aantasten van rozen-oculaties voor de rozenkweekers een gevaarlijke vijand kan zijn. De vrouwelijke galmug verschijnt omstreeks het midden van Juni en leeft tot het midden van Augustus; zij legt zes tot twaalf eitjes in de spleet van rozen-oculaties. De steenroode larfjes leven in de ruimte tusschen de binnenzijde der oculatie en den onderstam, verhinderen het vastgroeien van eerstgenoemde en tasten ook het daaronder liggende hout van den onderstam zoodanig aan, dat dit gaat verdrogen.

Hoewel hoofdzakelijk op rozen voorkomend, tast het insect ook appel-, pruim-, perzik-, abrikoos- en peer-oculaties aan. Het kan zoo ernstig optreden, dat geheele rozenkwekerijen er door te gronde kunnen gaan. Hoewel zulk een optreden in ons land niet bekend is, is het voor onze kweekers toch van belang te weten op welke wijze de door deze galmug te weeg te brengen schade voorkomen kan worden. Hieromtrent doet E. UMPLEBY eenige mededeelingen in *The Journal of the Ministry of Agriculture* (of England), Vol. XXXVII, No. 1, April 1930.

Hij geeft eerst aan het voorschrift, dat reeds SORAUER gegeven heeft, om het raffia, waarmede de oculaties bevestigd

worden te vervangen door wollen draden, die vooraf gedoopt worden in terpentijn, vermengd met een weinig lijnolie en naftaline; de draden moeten vóór het gebruik flink gedroogd zijn.

In Long Ashton werden in 1926 eenige proeven genomen met middelen, die de geheele oculatie zouden afsluiten, waarvan meer succes werd verwacht. Gewerkt werd met oculaties van de appel Kingston Black.

Loodarsenaat, met water tot een pasta aangemaakt van de consistentie van room, gaf zeer onvoldoend resultaat (4 aangetaste tegen 6 bij de controle, op 18 oculaties). Daarentegen gaven palmolie, cocosolie, cocosolie + 1 % phenol en vaseline een volledige bescherming tegen de galmug, maar de drie eerstgenoemde oliën beschadigden de oogen zeer ernstig, zoodat deze niet uitliepen.

Daarom werden in 1927 de proeven voortgezet met vaseline, nu bij rozen, die in het algemeen gevoeliger voor aantasting door de larven zijn dan appels. Van de 63 behandelde oculaties werd geen enkele aangetast; van de 62 niet behandelde 6. Op het aangroeien der oculaties had de behandeling geen invloed, daar dit in de niet behandelde evengroot was als in de behandelde.

Om met betrekking tot dit punt nog meer gegevens te verzamelen werden van 150 Bramley Seedling oculaties op doucin 75 ingesmeerd met vaseline en 75 niet. Het resultaat was, dat van de ingesmeerde 96 % aansloeg en van de niet ingesmeerde 80 %.

In verband hiermede kunnen ter bestrijding van de galmug de rozen-oculaties, dadelijk na het vastbinden van de oculaties, ingesmeerd worden met vaseline.

N. v. P.

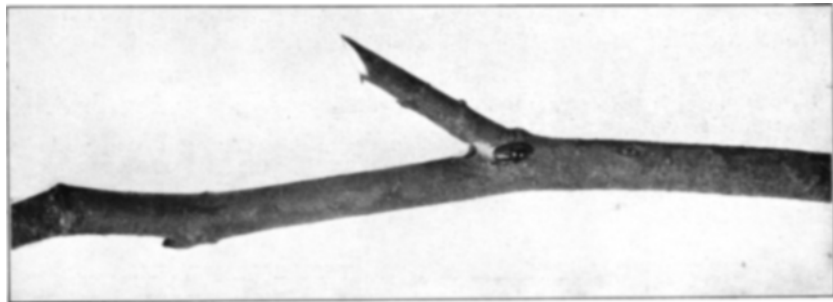

fig. 1

fig. 2

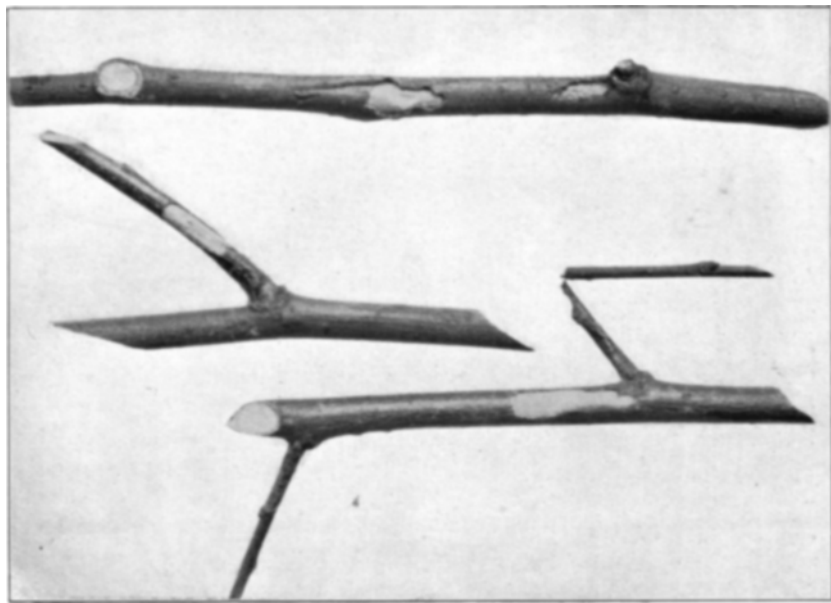

fig. 3

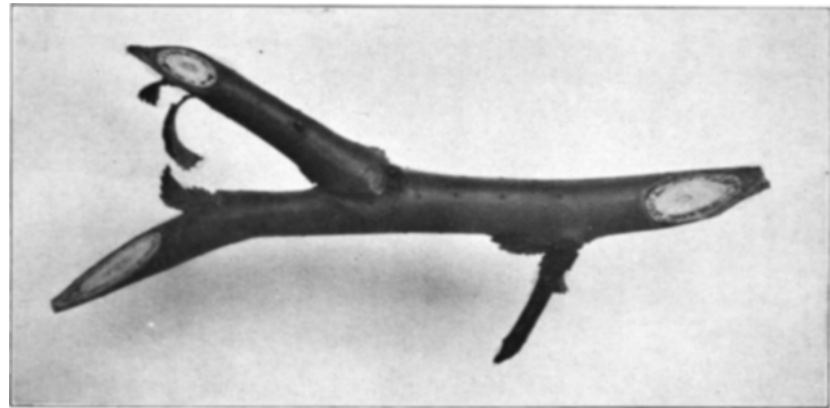

fig. 4

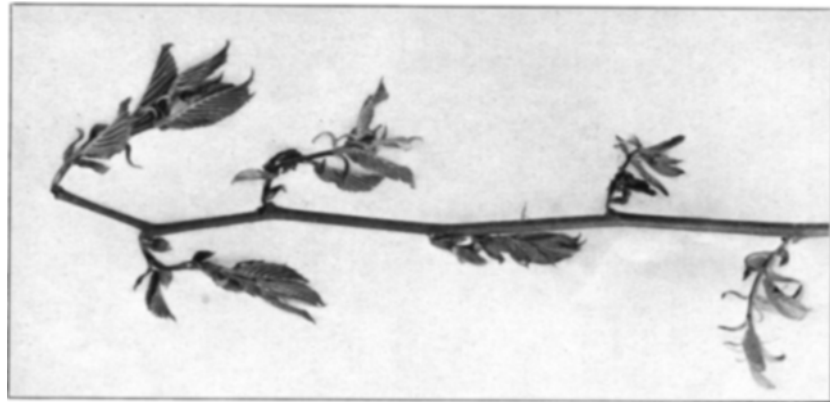

fig. 5

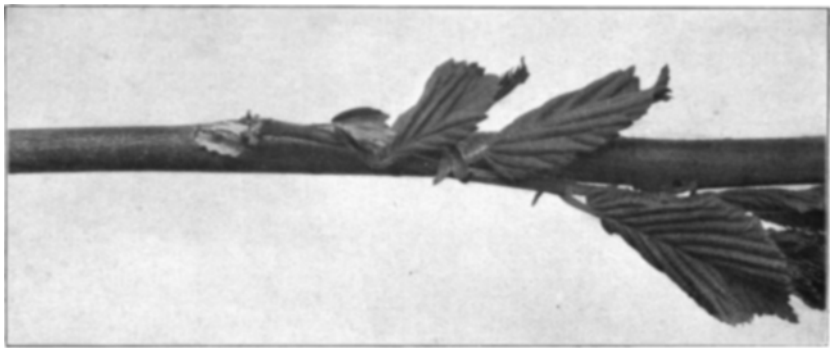

fig. 6